

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24819/2023
26.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Лазар Борозан, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Едвин Прелић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 609/22 од 09.02.2023. године, у седници већа одржаној 26.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 609/22 од 09.02.2023. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 609/22 од 09.02.2023. године, укинута је пресуда Трећег основног суда у Београду П2 1401/21 од 28.04.2022. године. (став први изреке) Делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име доприноса за издржавање тужиље плаћа месечно 30.000,00 динара почев од 28.08.2019. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови или док се ова одлука не измени, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец уплатом путем поштанске упутнице тужилји, с тим да доспеле, а неисплаћене рате исплати одједном.(став други изреке) Одбијен је тужбени захтев којим је тужилја тражила да се обавезе тужени да на име доприноса за њено издржавање плаћа месечно још 10.000,00 динара почев од 28.08.2019. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови или док се ова одлука не измени (став трећи изреке). Обавезан је тужени да тужилји на име трошкова поступка исплати 90.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права, као и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужиља је одговорила на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23) у вези одредбе члана 202. Породичног закона па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. тог члана на које ревидент у ревизији указује. Супротно тврдњи ревидента, другостепени суд је оценио битне жалбене наводе и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности, па у другостепеном поступку није учињена битна повреда поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је рођена ..2001. године, редован је студент Факултета за ... Универзитета „Сингидунум“ у Београду, за студирање плаћа годишњу школарину 1.500 евра, као и 500,00 динара за пријаву сваког испита. За бављење спортом месечно троши 7.000,00 динара. За превоз месечно плаћа 1.500,00 динара, док за коришћење мобилног телефона плаћа 1.800,00 динара месечно. За изласке (биоскоп и кафић) месечно је потребно око 8.000,00 динара. Живи у стану који је власништво њене мајке површине 62 м² у домаћинству са мајком и братом који има 25 година и који је запослен. Старија сестра тренутно студира у Аустрији.

Мајка тужиље рођена је 1970. године, запослена је и остварује месечну зараду од 44.000,00 динара. Месечни трошкови комуналних услуга становања износе око 17.500,00 динара. За храну и средства за одржавање чистоће за њих троје дневно издваја између 2.000,00 и 3.000,00 динара месечно. Старијој ћерки плаћа студије у Аустрији у износу од 1.400 евра, што обухвата само школарину, јер ћерка ради уз студије и тако обезбеђује потребна средства. Мајка тужиље је од родитеља наследила новац у износу којим је могла да купи стан, али то није учинила, већ наслеђе користи за свакодневни живот и како би деци обезбедила стандард који су имали за време док је била у браку са туженим.

Тужени је рођен 1965. године, живи у породичној кући (у којој је породица живела до развода), која се састоји од приземља, спрата и поткровља, на којим нивоима се налазе трособни станови површине по 70 м². Власник је катастарске парцеле ... површине 391 м² и ... површине 59 м², уписане у лист непокретности ... КО ... у ½ удела, КП ... површине 3407 м² у улици ... уписана као градско грађевинско земљиште у ЛН ... КО ... у уделу од 600/3725, КП 3670/5 површине 318 м² у улици ..., уписане као градско грађевинско земљиште у ЛН ... КО ..., породичне стамбене зграде број ..., корисне површине 56,84 м² у улици ..., изграђене на КП 3670/3 уписано у ЛН ... КО ..., КП 2211/3 површине 4105 м² на потезу ..., уписана као пољопривредно земљиште у ЛН ... КО ..., КП 2211/6 површине 1611 м² на потезу ..., уписана као пољопривредно земљиште у ЛН ... КО ..., помоћна зграда број 1, на потезу ..., изграђена на КП ... и КП ... уписано у ЛН ... КО ..., теретног возила марке ..., година производње 2005, теретног возила марке ..., година производње 1995, теретног

возила марке ... година производње 1989, путничког возила марке ..., година производње 2009, путничког возила марке ..., година производње 2006. и наменске приколице тежине 698 кг производње 1991. Тужени, као предузетник - власник ... је оснивач друштва за трговину, производњу и услуге ... ДОО са месечном зарадом од 50.000,00 до 60.000,00 динара месечно. Тужилине месечне потребе износе 60.000,00 динара и то за школовање 15.000,00 динара, за становање 5.833,00 динара, за исхрану 25.000,00 динара, за хигијену 4.000,00 динара, за спорт 7.000,00 динара, за изласке 8.000,00 динара, за превоз 1.500,00 динара, за мобилни телефон 1.800,00 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је обавезао туженога да на име свог дела за издржавање тужиле плаћа месечно 40.000,00 динара, почев од подношења тужбе па док за то постоје законски разлози или се одлука не измени.

Другостепени суд је заказао расправу пред другостепеним судом, на основу члана 383. став 4. ЗПП у вези члана 202. Породичног закона, укинуо првостепену пресуду и обавезао туженог да плаћа месечно 30.000,00 динара почев од подношења тужбе па док за то постоје законски разлози или се одлука не измени, а преко досуђеног износа до тражених 40.000,00 динара тужбени захтев одбио.

По оцени Врховног суда, правилно је другостепени суд применио материјално право када је обавезао туженог да на име свог доприноса издржавању тужиле плаћа месечно 30.000,00 динара почев од подношења тужбе па док за то постоје законски разлози или се одлука не измени,

Према члану 160. Породичног закона издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.). Потребне повериоца за издржавање зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.). Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење, стицање зараде његове имовине, личних потреба, обавеза да издржава друга лица и околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.). Родитељи су након стицања пунолетства дужни да издржавају своје дете које се редовно школује и таква њихова обавеза траје до завршетка школовања у одговарајућој школи, односно факултету. У сваком случају, обавеза престаје када дете наврши 26 годину живота (члан 155. став 2. Породичног закона). Издржавање пунолетног детета које се школује условљено је постојећим могућностима родитеља и зато су родитељи у обавези да се старају о даљем школовању и стручном усавршавању своје пунолетне деце у мери у којој то, по редовном току ствари, допуштају њихове материјалне могућности. Тужилца је уписала студије на Факултету за ... и редовно се школује и извршава школске обавезе. Сврха стицања вишег степена образовања детета је стицање већих и бољих могућности за његово запослење, а родитељи су према члану 155. став 2. Породичног закона дужни да доприносе издржавању детета у складу са својим могућностима које утичу на одређивање висине издржавања, али не и на основаност самог права на издржавање.

Насупрот наводима ревизије, правилно је другостепени суд применом одредаба чланова од 160. до 163. Породичног закона утврдио потребе пунолетне тужиле које су условљене њеним годинама, потребама за образовањем, усаглашено са захтевима и условима средине у којој живи, као и могућности туженог да доприносе издржавању које су условљене његовим приходима и његовим личним потребама. Неосновани су ревизијски наводи да су утврђене потребе тужиле од 60.000,00 динара утврђене ради задовољавања луксузних потреба. Потребе које је другостепени суд узео у обзир немају карактер луксузних потреба. Имајући у виду све околности конкретног случаја и примењујући их на критеријуме за одређивање издржавања, Врховни суд налази да је правилан закључак другостепеног суда да је тужени у могућности, супротно ревизијским наводима, да на име свог доприноса за издржавање своје ћерке плаћа 30.000,00 динара месечно, с обзиром на узраст пунолетне тужиле и њене утврђене потребе. Досуђеним издржавањем обезбеђују се основне месечне потребе тужиле, а истовремено се не угрожава егзистенција туженог, као дужника издржавања, нарочито имајући у виду да тужени не указује да доприноси њеном издржавању на други начин, као и околност да нема обавезу издржавања других лица, при томе имајући у виду и обавезу мајке тужиле да доприноси издржавању до задовољења укупних потреба тужиле. Неоснована су ревизијска указивања да тужили у издржавању помаже брат који је пунолетан и запослен, јер он такву обавезу нема, а околност да јој помаже не може туженог ослободити те обавезе. Због тога се наводима ревизије туженог неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Из свега изнетог, одлучено је као у ставу првом изреке, на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

Одлука о захтевима странака за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у другом ставу изреке, донета је применом чланова 153. став 1, 154. и 165. став 1. ЗПП. Тужени није успео у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка, а трошкови тужиле за одговор на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били неопходни за вођење ове парнице.

**Председник већа-судија,
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић